

непорочни посрѣдъ стропотныя-тъ и развращенныя-тъ родъ, и да свѣтнемъ като свѣтила въ свѣтъ-тъ (Фил. 2; 15).

Какви-то и да ся надѣемъ да сме на небо-то, трѣбова да начнемъ да сме сега. Намѣренія-та наши, желанія-та ни, дѣла-та ни трѣба да сж сичкы-ты съгласны съ оныя на святы-ты въ свѣтлина-та (Кол. 1; 12). Съ тоя начинъ ще ся явимъ, че сме отъ Божіе-то домочадіе, на кое-то една часть ся намира на небо-то, а друга на земля-та, и ще имаме *дерзновеніе* въ день-тъ на сѣдба-та; защото както е той, така сме и ные въ тоя свѣтъ (1 Іоан. 4; 17).

ГЛАВА ПЯТА.

Заключеніе.

Ето прочее способъ-тъ, кого-то е опредѣлила Божія-та мѣдрость за напредуваніе-то въ добры-ты дѣла. Богъ ни не дума въ Евангеліе-то, *който варди законъ-тъ, ще ся спасе чрезъ него*, нито говори, че, *кой-то прави искупленіе за грѣхове-ты си съ твърдъ многочисленны добры дѣла, ще ся оправдае*. Но напротивъ говори, че спасеніе-то ни не е отъ дѣла-та, *за да ся не похва-ли никой* (Еф. 2; 9). И кой по вѣроятнo ще ся старае да живѣе свято, человекъ-тъ ли, който ся труди да ся удостои за небо-то чрезъ точно-то соблюденіе на сѣкоя заповѣдь на Вожія-тъ законъ, или който вѣ-